

Maaned og to Gange have Valg i Efteraaret, maa man tvivle om, at der kan blive saa megen Lejlighed til at overveje disse Sager paa Rigsdagen, at man kan naa til at tage Bestemmelse om dem og gennemføre dem. Jeg vilde meget beklage, hvis dette skulde blive Virkningen af de politisk urolige Forhold.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Jeg henstiller til de efterfølgende Talere at fatte sig i Korthed, for at Behandlingen af disse Lovforslag muligvis kunde blive tilendebragt i dette Møde.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg tror ikke, at det er nødvendigt at fortsætte denne Diskussion ret længe. Jeg ønsker blot at gøre nogle Bemærkninger overfor enkelte af de faldne Udtalelser.

De ærede Medlemmer fra Give (N. C. Jensen) og fra Herning (Westergaard) omtalte Lovforslaget om Bortsalg af Jord i offentligt Eje og gjorde begge den Bemærkning, at dette Lovforslag ikke ydede tilstrækkelig Hjælp til Oprettelsen af de Hjem, her er Tale om. Jeg ved ikke, hvorfor de ærede Medlemmer gaar ud fra Lovforslaget, saaledes som det er fremsat i Landstinget. Jeg har gjort opmærksom paa Sammenhængen. Lovforslaget blev fremsat først i Oktober Maaned i den Skikkelse, hvori det var vedtaget af dette høje Ting. Siden den Tid er Vaabenstilstanden indtraadt, og Fremtiden tegner sig maaske nok saa tydeligt, saaledes at der i Øjeblikket er Grund til at forandre et og andet i dette Lovforslag. Det er ogsaa antydnet, hvad disse Forandringer skal gaa ud paa: at det Beløb, 4 550 Kr., som man skulde kunne faa at laane til Bygningernes Opførelse, skulde forhøjes, jeg sagde udtrykkelig: *mindst* til de $\frac{9}{10}$ af Bygningernes Værdi, og maaske man skal gaa yderligere op.

Det ærede Medlem fra Herning gjorde opmærksom paa, at det under disse Forhandlinger var ganske i sin Orden ogsaa at tage de store Hedearealer i Jylland med i Betragtning. 500 000 Tdr. Land god Hedejod ligger der, siger det ærede Medlem, og til disses Opdyrkning bevilges der kun hvert Aar 30 000 Kr. paa Finansloven, hvilket Tilskud skal ydes dem, der vil opdyrke Arealerne, mod Kautions fra Kommunerne. Det ærede Medlem sagde, at dels var dette Tilskud for lille, dels var der den Ulempe, at de kommunale Raad undertiden ikke var meget villige til at yde Kautionen.

Jeg har ikke det mindste imod, at Opdyrkingen af Hedejod i højere Grad tages

op, hvis man kan finde en Form, hvorunder det kan ske. Vi har jo ogsaa før drøftet dette Forhold. Det er ikke længere siden end ved Finanslovens første Behandling, at det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) henstillede, at der fra Staten skulde ydes Bidrag til Opdyrkning af disse Arealer. Det ærede Medlem antydede, at det skulde ske for Statens Regning. Jeg har den personlige Opfattelse, at dette Arbejde bedst tages op af Folk, der bor omkring disse Egne, saaledes at Staten paa en eller anden Maade yder dem Støtte dertil. Men jeg ser ikke, hvorfor ikke disse Arealer lige saa godt som al anden Jord kan komme ind under Loven om Brug af Jord i offentligt Eje og under det Lovforslag, der her er til Behandling.

Det ærede 7de Medlem for Svendborg Amt (J. Jacobsen) mente, at den Hjælp, der antydes ved disse Lovforslag, var for ringe som Hjælp til de Mænd og Kvinder ude paa Landet, der ikke havde anden Kapital end den, de havde sparet sammen ved at gaa i andres Arbejde, og det er vist rigtigt nok. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at man højst kunde forlange, at de skulde spare sig 2 500 Kr. sammen, men han mente, at der skulde bruges 5 000 Kr. Alt dette tyder paa, at Forholdene i Øjeblikket er af en saadan Karakter, at det for den Ungdom, der vokser op ude paa Landet, er ganske umuligt ved egne Midler og Sparsommelighed at skaffe sig Boplads, saa at de kan faa egne Hjem. Nu hører jeg nok, at der er enkelte Medlemmer, som gør sig til Talsmænd for, at det er ikke det afgørende for Ungdommen ude paa Landet at faa egne Hjem; det afgørende er, at de faar en saadan Løn for deres Arbejde, at de maaske sætter mere Pris paa at gaa i Andenmands Tjeneste end at have deres eget. Jeg tror ikke, man ser rigtigt paa dette Forhold. Det er ikke alene den høje Løn, der gør det tiltalende at arbejde for andre; den høje Løn forlanger man, for at man gennem en Aarrække kan spare sig saa mange Penge sammen, at man til syvende og sidst kan naa at bygge sit eget Hjem. Hvis man ikke skaber saadanne Forhold, at Ungdommen ude paa Landet kan have nogenlunde rimelig Udsigt til at danne sit eget Hjem, tror jeg slet ikke paa, at man faar den til at blive derude, selv om Lønnen for øvrigt er høj; og jeg synes, at vi alle sammen maa kunne have en Forestilling om, hvilken Betydning det har, at man kan faa sit eget Hjem ude paa Landet i Stedet for, lige til man bliver 60 Aar, at skulle gaa i Andenmands Tjeneste og saa,